

Док будете читали наредне редове, било би добро да седнете. Можда вас са ногу обори откриће да је наша национална историја чиста лаж, коју су осмислили енглески тајни агенти. Сваки даљи коментар је сувишан. Текст је пренет без већих измена и коментара јер би то могло само да поквари доживљај.

На Косову Пољу се 15. јуна 1389. године догодила једна од великих битака између Хрвата и Османлија – наводи портал Хрватске православне цркве. Текст преноси сајт Кроатив, који га дели по друштвеним мрежама.

На хрватској страни биле су војска краља Рашке, Босне, Далмације, Хрватске и Приморја, Степана Твртка Котроманића. Затим јединице под командом војводе дела Хрватске и Далмације Владка Вуковића, те хрватски витезови крсташи Ивановци, хрватско-славонско-далматинског бана Ивана од Палижне, и јединице мачванског бана Ивана од Хрвата. Као и пратеће албанске и српске чете Тврткових вазала (укључујући и чете српског кнеза Лазара) те мањи број међународних снага – Грци, Мађари, Молдавци, Пољаци и Чеси. Укупно од 40.000 до 70.000 бораца. Турску војску водио је султан Мурат, са синовима Бајазитом и Јакубом.

На страни Турака било је укупно од око 60.000 до 140.000 војника. Султан и његов син Јакуб (по неким наводима оба сина) гину током битке. Један део Срба и српског племства, који нису били хрватски вазали, него су били под влашћу Турака, борио се на њиховој страни. Хрватска војска је битку водила „професионално и рутински, десетковала турске снаге и однела велику побједу”.

Хрватски прекаљени витез Никола (Милош) из обитељи Кобилић из околине Туропоља, Ивановац, током битке је са својих дванаест искусних и извежбаних витезова пришао султану довољно близу да га убије. Како је забележено, „пробивши непријатељске чете и камиле наоколо везане, мачем отвори себи пут и до Муратова шатора допре. Сјурио му је мач у грло и тако јуначки уби османског султана Мурата ”.

Када су примили вест о хрватској победи над османлијама на Косову Пољу, коју је хришћанској Европи писмом пренео босански краљ Твртко, у Паризу су звона цркве Наше Госпе звонила у част велике побједе хришћанске војске над Турцима.

Твртков вазал, кнез Лазар Хребљановић борио се на хрватској страни, „под хрватском командом”. Извесно је да су се управо српске снаге с хрватске стране и оне с друге, турске стране, директно сукобиле у жестокој битки, желећи да докажу свој вазални статус код својих господара.

Твртков вазал српски кнез Лазар Хребљановић јуначки гине под хрватском заставом. Српско племство и војска који су се борили на турској страни делили су судбину целе турске војске, односно доживљавају слом. Тај тешки турски пораз и војни губици, значајно су ослабили Србију и утицали су на даљни ток њене историје. Србија, до тада углавном потчињена хрватским, босанским или угарским владарима, постаје важан турски вазал и највернији борац против хришћанске Европе, углавном против Хрвата, Бугара, Грка и Мађара.

Тек 1915. године, када Бугари освајају Србију, британске тајне службе започињу тајну операцију у корист Србије, тако што су измислили изгубљену српску битку против Османлија. Срби су наводно искрварили да би обранили Европу, и та прича је осмишљена да би анимирали савезнике у корист Србије.

За крај, да се не заборави. Последњи хрватски краљ био је Петар Други Карађорђевић. Али, Хрватска православна црква заобилази ту тему. Баш као и сајт Кроатив, који зато има репортажу о Чавоглавама, родниом месту певача Марка Перковића Томсона.

Марко Лакић

(Политика)